

[Statsministeren.]

formen for det møde, der havde fundet sted i forbindelse med det nordiske statsminister-møde, mellem statsministrene, de øvrige ministre og repræsentanter for Nordisk Råds præsidium og Nordisk Råds økonomiske udvalg.

Det er rigtigt, som hr. J. O. Krag sagde, at vi ikke fra dansk side havde eneansvaret eller alene havde muligheden for at tilrettelægge det. Det er jo ved den slags møder sådan, at det sker efter fælles aftale. Men det til trods vil jeg gerne give hr. J. O. Krag medhold i, at forløbet af mødet rent tidsmæssigt blev sådan, at vi for fremtiden bør stræbe efter en mere tilfredsstillende form. Jeg kan godt se, at der var for kort tid til denne drøftelse. Men det er mit håb, at man ved lignende arrangementer, som jeg håber kommer i fremtiden, vil få mulighed for rent tidsmæssigt at lægge dem bedre til rette.

Så kommer jeg til den anden betragtning, hr. J. O. Krag gjorde gældende — det var måske et referat af den artikel, som er skrevet fra svensk side — om, at selve den efterbehandling, drøftelsen blev givet fra statsministrenes side, viste, at man ikke tog de indlæg, der kom fra parlamentarikerne, helt alvorligt. Herom vil jeg gerne sige, at sådan forholder det sig ikke. Det, der skete — og deri er vel i og for sig ikke noget overraskende — var, at de indlæg, der kom fra parlamentarikerne, i det store og hele genspejlede den diskussion, der havde fundet sted på ministermødet, selv om der nok var enkelte indlæg, der i stærkere form gav udtryk for en opfattelse, som havde været ført frem på ministerplan. Hvis det var sådan, at der fra parlamentarikerens side virkelig var kommet helt nye aspekter ind i diskussionen, ville jeg tro, at man fra alle sider i ministermødet havde accepteret, at man uanset hjemrejsetidspunktet for andre nordiske gæster havde været nødsaget til at tage en ny diskussion op. Men det var som sagt i det store og det hele en genspejling af den diskussion, der var foregået mellem ministrene. På enkelte områder var det i lidt forstærket form, men indholdsmæssigt var det stort set det samme, og i hvert fald enmæssigt var det det samme.

Jeg synes ikke, der er noget overraskende

i det, for også i dag — det vil jeg gerne benytte lejligheden til at takke for og udtrykke min glæde over — har man, synes jeg, gennem de indlæg, hr. J. O. Krag og andre ordførere kom med, fået en bekræftelse af, at der i bedømmelsen af Danmarks interesse i en udvikling af det nordiske samarbejde er en meget stor og meget lykkelig overensstemmelse mellem opposition og regering. Det er jeg meget taknemlig for og lykkelig over, for jeg tror, at de bestræbelser, vi skal gøre os for at videreudvikle det nordiske økonomiske samarbejde, har vi størst styrke til, når der er overensstemmelse i synspunkterne mellem opposition og regering.

Jeg vil gerne over for hr. Aksel Larsen lige bekræfte min enighed i den opfattelse, at hvis man i det arbejde, der nu forestår, støder på områder, hvor man for enkelte afsnit finder særlige ulemper for ens eget lands vedkommende, må det ikke komme dertil, at man overhovedet ikke vil fravige sine standpunkter. Det, der skulle blive resultatet, er jo nemlig en helhedsvurdering, som bør bygge på den forudsætning, at en videreudbygning af det nordiske samarbejde skal ske under den form, at den indeholder fordele for alle deltagende lande, og hvor, kan man vel føje til, også ulemperne er lige- ligt fordelt. Derfor er jeg enig i, at man ikke sag for sag kan gøre det op og sige: her mister vi en del fordele eller skal betale med nogle ulemper, så vil vi ikke være med. Det må være en samlet helhedsvurdering.

Formanden: Efter henstilling skal jeg her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages kl. 15⁵⁰.

Mødet udsat kl. 15³⁸.

Mødet genoptaget kl. 15⁵⁰.

Forhandlingen genoptoges.

Ivar Nørgaard: Som markedsministeren lige før pausen udtrykte det, har debatten i dag vist, at der er relativt stor enighed i denne sal om konsekvensen af de Gaulles stop for videre forhandlinger om indmel-